

Kunnen de Mahatma's zelfzuchtig zijn?

– H.P. Blavatsky

In verscheidene geschriften over occulte onderwerpen is gezegd dat *onzelfzuchtigheid* een *sine qua non* is voor het bereiken van succes in occultisme. Of het zou juister zijn te zeggen dat de ontwikkeling van een onzelfzuchtig gevoel op zichzelf de primaire training is die 'de kennis die macht is' met zich meebrengt als een noodzakelijk onderdeel. Daarom is het niet 'kennis' in de gebruikelijke zin van het woord waar de occultist voor werkt, maar het valt hem als vanzelf toe, als gevolg van het feit dat hij de sluier heeft verwijderd die ware kennis voor hem verborgen houdt.

De basis van kennis bestaat overal, aangezien de fenomenale wereld wemelt van feiten waarvan de oorzaken ontdekt dienen te worden. Wij zien alleen de *effecten* in de *fenomenale* wereld, want iedere oorzaak in die wereld is zelf het *effect* van een of andere andere oorzaak, enzovoorts; en daarom bestaat ware kennis uit het bereiken van de wortel van alle fenomenen, en aldus tot een juist begrip komen van de *oeroorzaak*, de 'wortelloze wortel', die op zijn beurt geen effect is.

Om iets op de juiste wijze te zien, kan men slechts die zintuigen of instrumenten gebruiken die overeenkomen met de aard van dat object. Vandaar dat om het noumenale te begrijpen, een noumenaal zintuig een vereiste is; terwijl voorbijgaande fenomenen waargenomen kunnen worden door zintuigen die overeenkomen met de aard van die fenomenen. Occulte filosofie leert ons dat het zevende principe de enige eeuwige Realiteit is, terwijl de rest, die naar zijn aard tot de "wereld van vorm" behoort die niet permanent is, een illusie is in de zin dat zij vergankelijk is. Hiertoe wordt de fenomenale wereld beperkt, waarvan kennis genomen kan worden door de zintuigen, in overeenstemming met de aard van die zes principes.

Daardoor zal het duidelijk zijn dat het slechts het *zevende* zintuig is, dat betrekking heeft op de *noumenale* wereld, die de Abstracte Realiteit die ten grondslag ligt aan alle fenomenen, kan begrijpen. Aangezien dit zevende principe alles doordringt, bestaat het in potentie in ons allen; en wie ware kennis wil bereiken, moet dat zintuig in zichzelf ontwikkelen, of liever, hij moet die sluiers verwijderen die de manifestatie ervan belemmeren. Ieder gevoel van *persoonlijkheid* wordt beperkt tot alleen deze zes lagere principes, want eerstgenoemde verwijst alleen naar de ‘wereld van vormen’. Als gevolg hiervan kan *ware* ‘kennis’ alleen verkregen worden door het wegtrekken van alle gordijnen van *Maya* die er zijn door een gevoel van *persoonlijkheid* om tot het *onpersoonlijke Atma* te komen.

Ageren en reageren

Alleen in die *persoonlijkheid* is zelfzucht gelegen, of liever, die laatste schept de eerste en *vice versa*, daar zij onderling op elkaar ageren en reageren. Want zelfzucht is dat gevoel dat streeft naar het vergroten van iemands eigen egoïstische persoonlijkheid met uitsluiting van anderen. Dus als zelfzucht iemand beperkt tot een bekrompen persoonlijkheid, is absolute kennis onmogelijk zo lang de zelfzucht niet is uitgebannen. Maar zo lang als wij in deze fenomenale wereld zijn, kunnen wij ons niet *helemaal* losmaken van een gevoel van persoonlijkheid, hoe verheven dat gevoel ook zijn mag in de zin dat er geen gevoel van *persoonlijke* verheerlijking of ambitie overblijft. Door onze constitutie en staat van evolutie zijn wij in de ‘Wereld van Relativiteit’ geplaatst, maar naarmate we merken dat *onpersoonlijkheid* en non-dualiteit het ultieme doel is van de cosmische evolutie, moeten wij trachten met de Natuur mee te werken, en onszelf niet in oppositie plaatsen met haar inherente impuls, die zich uiteindelijk moet laten gelden. Dit tegen te gaan brengt noodzakelijkerwijs lijden met zich mee, aangezien een zwakkere kracht, in zijn egoïsme, zich te weer tracht te stellen tegen de *universele* wet.

Al wat de occultist doet, is dit proces te *verhaasten*, door zijn Wil te laten handelen in overeenstemming met de Cosmische Wil of het Demiurgisch Verstand. Dit kan gedaan worden door met succes de vergeefse poging te beletten van de *persoonlijkheid* om zich te handhaven tegen de eerstgenoemde. En aangezien de MAHATMA slechts een gevorderd occultist is, die tot dan toe zijn lager ‘zelf’ beheerst heeft om het min of meer in volkomen ondergeschiktheid tot de Cosmische impuls te houden, is het uiteraard onmogelijk voor hem om op een andere manier dan onzelfzuchtig te handelen. Zodra hij dat ‘persoonlijk zelf’ toestaat om zich te laten gelden houdt hij op een MAHATMA te zijn. Dus diegenen die, nog verstrikt in het web van het misleidende gevoel van persoonlijkheid, de MAHATMA’S betichten van ‘zelfzucht’ bij het achterhouden van ‘kennis’ - weten niet waar zij het over hebben.

Ultieme eenheid

De Wet van Cosmische evolutie is altijd in werking om zijn doel van ultieme eenheid te bereiken en om het fenomenale in het *noumenale* gebied te brengen, en daar de MAHATMA’S hiermee *en rapport* zijn, werken ze mee aan dit doel. Dus zij weten het beste welke kennis het best is voor de mensheid in een bepaald stadium van zijn evolutie, en niemand anders is competent om daarover te oordelen, aangezien alleen zij de *basale kennis* hebben bereikt die de juiste koers kan bepalen en het juiste onderscheidingsvermogen kan uitoefenen.

Als wij, die nog worstelen in het moeras van de illusoire zintuigen, zouden dicteren welke kennis MAHATMA’S aan ons moeten overdragen en hoe zij zich moeten gedragen, is het alsof een straatjochie wetenschap wil onderwijzen aan professor Huxley of politiek aan Gladstone. Want het zal duidelijk zijn dat zodra het geringste gevoel van *zelfzucht* zich probeert te laten gelden, het visioen van het spirituele gevoel, dat de enige perceptie van de MAHATMA is, bewolkt raakt en hij dan de ‘kracht’ verliest die alleen *abstracte* ‘kennis’ kan verlenen. Vandaar de waakzame

oplettendheid van de 'Wil' die wij voortdurend moeten uitoefenen om te voorkomen dat onze lagere aard naar de oppervlakte komt. Dit gebeurt in onze huidige onontwikkelde staat. Zo is uiterste activiteit en niet passiviteit de essentiële voorwaarde waarmee de leerling moet beginnen. Eerst wordt zijn activiteit gericht op het beperken van de opposerende invloed van het

'lager zelf'; en als dat overwonnen is en zijn ongehinderde Wil gecentreerd is in zijn hoger (werkelijke) 'zelf', dan gaat hij voort met zo efficiënt en actief mogelijk te werken in overeenstemming met de cosmische ideatie in het 'Goddelijk Denken'.

Uit: *The Theosophist*, augustus 1884
Vertaling: A.M.I.

Geheel bewust

Geheel bewust, en zomaar, komt hij mij opzoeken
Is daar iemand? vraag ik.
"De maan. De volle maan is in jouw huis."

Mijn vrienden en ik rennen naar buiten, de straat op.
"Ik ben hier binnen", zegt een stem vanuit het huis, maar wij luisteren niet.
Wij kijken omhoog naar de lucht.
Mijn lievelingsnachttegaal huilt in de tuin als een dronkeman.
Tortels vliegen op met kleine kreetjes, "Waar, Waar."
Het is middernacht.
De hele buurt is op en loopt naar buiten, de straat op, denkend
"De geveltoerist is teruggekomen."
De werkelijke dief is er ook en roept luid:
"Ja, de geveltoerist bevindt zich hier ergens in deze menigte."
Maar niemand schenkt aandacht aan hem.

"Zie, ik ben altijd met jou" wil zeggen dat, als je op zoek bent naar God,
Hij in de blik in je ogen is,
Of in de gedachte van het kijken, dichterbij je dan jezelf bent,
Of dan de dingen die je overkomen.
Je hoeft er niet voor naar buiten te gaan.
Wees als smeltende sneeuw.
Was je schoon van jezelf.

Een witte bloem groeit in alle rust.
Laat je tong worden als die bloem.

RUMI

(Vertaling: Corrie Blaak)